

Şafak Zeval Arası

Ay ışığı süzülür yorgun, viran saraya
Kilit taşı kırılır unvan düşer nam düşer
Rahmet yüklü bulutlar kapılır fırtınaya
Coğrafyanın en kadim noktasına gam düşer

Takdirine razıyız safa durduk tek vücut
Sırtımızda yaranın sayısını unuttuk
Her dalganın ardında pusu kurar bir haydut
Kasırgadan denizin kıyısını unuttuk

Kudüs, Gazze üstüne uçuşan her soruyu
Cevapsız bir muamma, tabir olmaz düş sandık
Boğmak için kovalar kırk yanlış bir doğruyu
Akıp giden zamanda tekerrürden usandık

Kabaran bir öfkeyle ısınırken Akdeniz
Bir yay gibi gerilir kanatlanır yürekler
Gece esen poyrazla sararsa da bahçemiz
Gün ışığı düşünce filizlenir çiçekler